

Sadržaj:

UVOD 2

1. POJAM AGRESIVNOSTI 3

1.1. Osnovni oblici manifestacije agresije 3

1.2. Molekularni nivoi i biohemijski mehanizmi u nastanku agresivnosti 4

1.3. Psiho-socijalni koncepti agresivnosti 5

1.4. Mit o agresivnosti mentalnih bolesnika 5

2. BIOLOŠKE OSNOVE AGRESIVNOSTI 8

2.1. CNS i agresivnost 8

2.2. Biologija agresije 8

2.3. Sve polazi iz mozga 9

2.4. Agresivnost, animalizam u nama 10

2.5. Hormoni i agresivnost 11

2.6. Agresivnost muška osobina 11

2.7. Genetika i agresija 12

3. KONSTRUKTIVA AGRESIVNOST 13

3.1. Svesno i nesvesno podsticanje agresivnosti kod mladog coveka 13

ZAKLJUČAK 15

LITERATURA 16

UVOD

Agresivnost je uslov da covek i uopste civilizacija opstane. Agresivni nagon kao i seksualni su dva najjaca nagona koji covecanstvo pomazu da prezivi, da opstane i da se razmnozava. Ali, razlicite kulture razlicito gledaju i reaguju na agresivnost, negde se ona podstice negde se kanalise, sublimira, gde je to stvar karakteristika prostora, kutura... Sustina, dakle, agresivnosti je da je ona neophodna da bi covecanstvo prezivelo i pojedinac u njemu, ali je sad pitanje vaspitanja do koje mere civilizaija dozvoljava da se agresivnost izrazava. Vaspitni obrasci, porodica i siri kontekst u kome se zivi postavljaju granice agresivnog izrazavanja.

Ono sto je neminovno, u vremenu u kojem zivimo je da je doslo do pomeranja tih granica tolerisanja agresivnosti, zbog toga je svet uvidevsi to nastojao zakonima da uredi to sto prelazi te granice a sto se dalje zove nasilje, nasilje u porodici, na ulici, agresivno ponasanje. Znaci to je u stvari ono sto ova civilizacija ne uspeva, da kanalise tu agresivnost, da je odrzi u jednom kontekstu konstruktivnog bavljenja zivljenjem. Neophodno je da covek bude agresivan, ali u smislu agresivan da stvara, da se brani, a ne i da ubija druge i da pri tome uziva.

1. Pojam agresivnosti

Sa etimološkog stanovišta reč agresija vodi poreklo od latinskih reči ad - ka i gradus - korak, što bi označavalo korak ka nečemu, a u širem smislu aktivnost koja je usmerena ka postizanju određenog cilja. Samim tim primarno određenje agresije nema svoje negativno značenje, kao što je to uobičajeno u svakodnevnom govoru. Agresivno je, dakle, i dete koje traži hranu, sok ili pokušava da ostvari neki svoj zahtev, ali i kriminalac, koji fizički maltretira ili ugrožava druge osobe, pljačka ili na drugi način narušava integritet drugih osoba, predmeta ili imovine.

Tako, neki agresiju određuju kao "ugrađenu unutrašnju ekscitaciju koja traži olakšanje i koja će naći izražaj bez obzira na karakter spoljnog stimulusa" (Lorenz, K.), odnosno impuls koji ima kvalitet instikta, koji Frojd označava instiktom smrti. Drugi smatraju da je agresivnost vrsta reakcije ili ponašanja, koja nastaje usled delovanja štetnog stimulusa ili drugog spoljnog nadražaja, čime agresiju ne dovode u vezu sa unutrašnjim, već spoljnim činiocima (Buss). Sledeći smatraju da je agresija bilo koja manifestacija volje

za moći i dominacijom (Adler), što agresiji daje širu socijalnu, pa i klasnu dimenziju.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com